

længe Spørgsmaalet om Københavns Befæstning endnu ikke havde fundet sin endelige Afgørelse.“

I samme Forhør mindes Hr. J. C. Christensen, at han en Gang havde en privat Samtale med Alberti, hvorunder denne spurgte ham, om han havde nogen Interesse af militære Hensyn i, at Andragendet blev bevilget, hvortil Komparenten svarede, at han egentlig ikke havde nogen Interesse derfor, ud over hvad der var nævnt i Krigsministeriets Skrivelse af 29. Juli 1905. Han har ikke talt med Alberti om Udvidelse af Lotteriet og er sikker paa, at han har taget det Standpunkt, at han hverken mundtligt eller skriftligt vilde gøre noget Skridt i den Anledning og ikke gaa videre end nævnt i Skrivelsen af 29. Juli 1905.

Angaaende denne Skrivelse kan for øvrigt bemærkes som et Kuriosum, at Alberti holdt den borte fra Finansministeren, da han fandt Forsvarsministerens Omsorg for Befæstningen „upolitisk“, d. v. s. en politisk Blottelse.

Naar man nu ved, at Lotterisagen har været behandlet af og forhandlet med Justitsministeren, Konseilspræsidenten, Forsvarsministeren, Finansministeren og Landbrugsministeren, virker det noget forbløffende at finde følgende Udtalelse af Hr. J. C. Christensen:

„at Alberti overhovedet ikke har konfereret med J. C. Christensen og formentlig heller ikke med nogen af de andre Ministre om Lotteribevillingen, inden den blev given. Den kom som en Overraskelse for alle Ministre, og den gav Anledning til, at der af disse blev opstillet den Fordring, at saadanne større Sager fremtidig skulde behandles i Fællesmøde mellem Ministrene.“

I Forhøret den 16/12 1908 mindes Alberti dog ikke noget om en saadan Fordring, og ingen anden har givet Forklaring herom.

I Forhøret 7/11 1908 mindes derimod Hr. J. C. Christensen, at Departementschefen har meddelt ham, at der forlangtes 3 Kr. pr. Kv.-Alen for Demarkations-Servi-

tut, og at det ikke saa godt ud, at Justitsministerens Svoger skulde have Fordel paa den Maade. Men der forlyder intet om, at Hr. J. C. Christensen gjorde Forsøg paa at oplyse Forholdet eller at forhindre dette, som — allerede i Efteraaret 1906 „ikke saa godt ud“.

Man indstiller, at nærværende Sag gøres til Genstand for Undersøgelse og Paatale ved Rigsretten saavel mod Hr. J. C. Christensen som mod Alberti.

2. Biografteaterbevillingen.

Alberti fik Meddelelse om, at en Mand agtede at afholde Løvejagt paa Øen Elleore i Roskildefjorden til Fremstilling af levende Billeder. Han paalagde Lejre Herredskontor at nedlægge Forbud mod Løvejagten som Dyrplageri. Da Jagten imidlertid blev afholdt uden Hensyn til Forbudet, blev han meget opbragt. Han fik derefter at vide, at vedkommende Mand ifølge Bevilling drev Biografteater i Vimmelskafte 47, og at Driften foregik gennem et Aktieselskab. Ved at efterse den af Politidirektøren udstedte Bevilling fandt han, at den „alene gælder for Hr. Direktør A personlig og skal være forbrudt, saafremt den udlejes eller udlaanes til andre, eller der ved dens Afbenyttelse maatte finde Misbrug eller Uorden Sted.“ Dette er den sædvanlige Formel, og Politidirektøren har forklaret, at man i andre Tilfælde har tolereret, at Bevillingshavere have overdraget deres Ret til et Aktieselskab, dog selvfølgelig under Forudsætning af, at der intet ulovligt sker under Driften.

Til Trods for, at der ikke var sket noget ulovligt ved Driften af Biografteatret i Vimmelskafte 47, og at Løvejagten paa Elleore, der foregik for at optage levende Billeder til Bevillingshaverens Films-Fabrik, der leverer Billeder Verden over, i og for sig intet havde med Biografteatret at skaffe, besluttede Alberti straks at straffe Bevillingshaveren ved at inddrage hans Bevilling, der, som sædvanligt sker, var udfærdiget for et Aar ad Gangen.